

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 48 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDÁN 1. MARTA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5640.

Ezechiel Weintraub, gradjevinski inžinjer, Pariz Češkomoravska
Koben A. S., Prag.

Postupak za povećanje adhezije moći niklenog sloja uz metalnu površinu.

Prijava od 9. jula 1927.

Važi od 1. decembra 1927.

Traženo pravo prvenstva od 27. jula 1926. (Francuska).

Često se kao spoljni sloj upotrebljuje sloj nikla, kobalta ili hroma na kakvoj metalnoj površini u cilju zaštite metala od izvesnih napada, ili radi promene izgleda i fizičkih ili estetičkih osobina ili za koje druge svrhe.

Ma kakav da je bio postupak (hemiski, eletrolitički, i t. d.) do sad upotrebljavan za nanošenje prevlake, adhezija između metalne materije (metal ili legura) i zaštitnog sloja bila je sve nesigurnija što je debljina istog prelazila izvesnu malu vrednost, jedan do dva stota od milimetra. Sloj je osim toga nepotpun čak i kod slabih prevlaka.

Medjutim u mnogobrojnim primenama želi se povećanje prijanjanja zaštitnih slojeva a naročito moći izrade niklenih prevlaka, od kobalta ili hroma, debljih a uz to prijajućih da bi se mogao na pr. učiniti što duži otpor kvarenju usled treninga ili dobila veća hermetičnost, ili mogle trpeti deformacije bez bojazni prskanja i cepanja, zbog kojih se vidi prevučeni metal.

Poznato je na pr. da su kao spojevi kod električnih aparata sa živinom parom upotrebljeni organi obrazovani od bakarnog ili aluminiumskog umetača pokrivenog slojem nikla; za potpunu obezbedu bakra ili aluminiuma protiv svake opasnosti nagrizanja od živine pare potrebno je dati sloj debljine bar od dva do tri sto-

ta od milimetra, koji se potpuno drži uz podlogu.

Predmet je ovog pronalaska postupak, koji omogućava potpuno prijanje niklenih, kobaltnih ili hromnih, čak i relativno gustih slojeva uz metalnu površinu. Ovaj postupak se bitno odlikuje time, što se predmet koji je prevučen niklom, kobaltom ili hromom kakvim podesnim načinom (hemiskim, elektrohemiskim i t. d.) zagreva u vakuumu ili u razredjenoj atmosferi i na temperaturi, koja je dovoljna da metal sloja dejstvuje na metal za oblaganje. Ova veza spaja potpuno te metale i ostvaruje potpuno prijanje (adheziju).

Zagrevanje u vakuumu ili u razredjenoj atmosferi može se izvesti svakim podesnim srestvom. U slučaju gde prodir gasova sagorevanja može biti štetan zagrevanom metalu bolje je vršiti električno zagrevanje.

Temperatura, na koju treba zagrevati slojem nikla, kobalta ili hroma prevučeni predmet, zavisi od prirode metala ili legure na kojoj se vrši prevlačenje. Najbolje je da se izabere ona, na koju će napadati metal zaštitnog sloja. Na pr. za poniklovan bakar korisno je ići do 700 stupnjeva C.

Primena pronalaska za izvesene spojeve, koji se upotrebljuju kod aparata sa živinom parom — naročito rektifikatori

